

“JÁ JSEM OK - TY JSI OK” aneb projekt o tom, co je IDENTITA a RESPEKT a proč jsou důležité

Každý z nás je JEDINEČNÝ: má specifické tělesné i psychické dispozice, odlišné vnímání, prožívání, nadání a zájmy, názory, pochází z více či méně odlišného socio-kulturního prostředí. Zároveň jsme si velmi PODOBNÍ: potřebujeme milovat a být milováni, potřebujeme se cítit v bezpečí, být vyslyšeni, mít domov a přátele, zažít ocenění, chceme svobodu a spravedlnost.

Pro plnohodnotný a šťastný lidský život je klíčové porozumět sobě samému a přijmout se takový, jaký jsem. Pokud najdeme činnost, která nás bude naplňovat a bavit, ve které můžeme zažít pocit úspěchu, pak se jejím prostřednictvím můžeme také ‘napojit’ na společenství lidí, kteří jsou "na stejné vlně" a koneckonců sami druhým něčím přispět. Tak získáváme zdravé sebevědomí a nacházíme zázemí a oporu pro svůj další růst a rozvoj.

Když se člověku podaří takto „zakořenit“, stává se pak ochotnější “otevírat dveře” směrem k druhým: dokáže jim lépe naslouchat, soucítit s nimi, snaží se je chápat a přijímat takové, jací jsou, spolupracovat s nimi. Pokud se to nepovede, začínají problémy v individuálním i kolektivním měřítku: šikana, drogy, závislosti, sebepoškozování, kriminalita, extremismus a další negativní jevy.

Z těchto důvodů jsme se v rámci letošního **projektu Global Schools** rozhodli zaměřit na identitu a respekt s podtitulem “Já jsem OK - ty jsi OK!”

Od poloviny ledna do poloviny února jsme zhruba se **120 dětmi ze šesti tříd** (3. - 9. ročník) prozkoumávali obě témata z různých úhlů pohledu: v přírodovědě si například žáci ujasňovali hierarchii lidských potřeb; ve vlastivědě a občanské výchově se seznamovali s lidskými právy a s právy dětí; díky **filmovým dokumentům** (Jeden svět na školách / organizace Člověk v tísni), **výstavám** fotografií (Příběh banánu a Poznej své boty / organizace Na Zemi) si rozšiřovali povědomí o tom, jak jsou tato práva ve světě dodržována a také si kladli otázku, zda se nás to týká a jak k řešení této situace můžeme přispět.

Lekce a prožitkové aktivity zaměřené na pochopení identity, respektu, důležitosti sebepoznání a vzájemného poznávání dále probíhaly v rámci výuky předmětu Osobnostně sociální výchova, ale prolínaly také literaturou a slohem, kdy jsme například pracovali s příběhem Ošklivého káčátka nebo Harryho Pottera; v hudbě prostřednictvím poslechově-výtvarných aktivit seznámili s typologií temperamentů.

Co nám o člověku napoví jeho vzhled? Čeho si na druhých ceníme? Reflektujeme své předsudky? Nad kritérii, podle nichž posuzujeme druhé, se formou **besedy** s psychologem Alexandrem Dreslerem zamýšleli žáci šestých a sedmých tříd. Námětem dalších besed pak bylo nebezpečí závislosti na počítačových hrách (pro mladší) a výzvy dospívání (pro starší žáky).

K podpoře aktivního trávení volného času jsme podnikli **několik exkurzí do volnočasových zařízení** v blízkém okolí. Hezké prezentace s praktickými ukázkami činností nám připravili členové skautů, dobrovolných hasičů, a také paní učitelky z Luny a BAV klubu. Všem jim za jejich ochotu velmi děkujeme - zejména panu Milanu Novákovi, Patriku Nedomovi, paní Lence Nenutilové, Vlastě Trojčinské.

Poslední týden vyjeli starší žáci na **exkurzi do nízkoprahového zařízení pro mládež** ve Frenštátu pod Radhoštěm. Pracovníci klubu Krypt je seznámili s programovou náplní a pestrou paletou služeb, které nabízejí dospívajícím. V prostorách zařízení byly přichystány stanoviště, kde si žáci mohli podle chuti a svých preferencí vyzkoušet různé aktivity: taneční workshop, deskové hry, ping-pong, free style battle rap, fitness poradnu nebo bubenickou “jam-session” v místním nahrávacím studiu. Hip-hopová kapela ZZO se pak postarala o závěrečnou koncertní tečku celého dopoledne, které se všem velice líbilo. Že takový typ zařízení zatím v Příboře chybí, je jasné a je škoda, že tím ztrácíme možnost ovlivňovat a podporovat některé děti, kterým rodiče kroužky nezaplatí. Náš velký ‘díků’ posíláme touto cestou ještě jednou panu Jiřímu Šmahlíkovi a jeho týmu ze skvělou spoluprací, vstřícnost a nadšení!

Celý projekt nakonec vyvrcholil **závěrečným projektovým dnem**, který se uskutečnil 15. února 2018 v tělocvičně školy. Podle svých nadání a zájmů se žáci zformovali do větších či menších týmů. Zamýšleli se nad tím, co je spojuje, jakých hodnot si váží a jaké vnější znaky je odlišují od fanoušků jiných aktivit (oblečení, znaky, vlajky, pozdravy). Společně pak vytvářeli prezentaci toho, co je baví, s praktickou ukázkou svých dovedností.

Postavit se před početné obecenstvo s mikrofonem v ruce a zaujmout je, není vůbec snadný úkol a vyžaduje to velkou odvahu a pevné nervy. Také proces spolupráce v týmu spolužáků s sebou samozřejmě přinášel mnoho obtížných rozhodnutí, komunikačních situací a třenic, které ale nakonec všichni zdárně zvládli a vyřešili. Závěrečná přehlídka vystoupení byla velmi pestrá, originální a nesla se skutečně v duchu respektu, vzájemné podpory a ocenění. Reprízu těchto vystoupení plánujeme na **úterý 27. března 2018**, kdy v naší škole bude probíhat **Velikonoční jarmark**. Jste srdečně zváni!

Základní škola Příbor, Jičínská / Mgr. Zbyněk Machetanz

Z ÚVAH ŽÁKŮ...

Co je to IDENTITA?

“Že jsem kluk, Čech, parkourista, ... moje osobnost.”

“Že jsme každý jedinečný a že nevadí, že máme jiné názory.”

“Je to odpověď na otázku: ‘Kdo jsem?’” (žáci 4. třídy)

Co je to RESPEKT? (žáci 9. třídy)

“Respekt je ohled, uznání a úcta k druhým.”

“Mít k někomu nebo k něčemu respekt, nás dělá slušnějšími lidmi...”

“Respekt, to je něco, co si musíme sami vytvořit a něco, co nás umí spojit.”

“... je to něco, bez čeho by na světě existovaly pouze skupiny lidí se stejnou prací, stejnými koníčky. Díky respektu jsou lidé schopni spolčovat se i s odlišnými lidmi - jiného vyznání, jiné společenské vrstvy, jiné barvy pleti i jazyka...”

“Každý je jiný. Někdo rád tancuje, někdo hraje fotbal. Jiní mají zase rádi Miloše Zemana. Je to osobní názor jednotlivců...”

“Úctu musíme mít i sami k sobě... Pro mě je docela nepříjemné, když ke mně někdo nemá ani trochu respektu.”

“Pro mě je respekt důležitá věc - vědět, že mě někdo bere, takovou jaká jsem. Nechce mě měnit... Respekt je o tom, abychom brali lidi jací jsou. Někdy lidi třídí někoho podle toho, jestli je homosexuál, bisexuál, jinak založený ve víře. Akorát lidi často tyhle lidi odsuzují, posmívají se jim. Neví, jak je pro ně těžké to přiznat. Nejen jim, ale i sobě... Často se bere i ohled na to, jestli je někdo bílý nebo černý. Všichni jsme ale lidi - to je důležité!”

